

DE BLINDE BARTIMEÛS

hjms

Geliefde broeders en zusters, in de Evangelieën waarin het leven van Jezus Christus de Zoon van God wordt beschreven, kunnen we in Lukas, hoofdstuk 18, de verzen 35-43, en in Markus, hoofdstuk 10, de verzen 46-52, een prachtig verhaal lezen over de genezing van een blinde man. Een gebeurtenis die hoop biedt! Hoop, met name voor degenen onder ons, die zowel letterlijk als figuurlijk niet (meer) kunnen zien en blind zijn. Ik zal u eerst in het kort vertellen wat er was gebeurd.

“Jezus en Zijn discipelen waren op een zekere dag in Jericho. En terwijl zij temidden van een grote menigte van mensen Jericho uitgingen, zat de blinde zoon van Timeüs, Bartimeüs geheten, langs de weg te bedelen. En terwijl hij die grote menigte voorbij hoorde gaan, vroeg hij zich af wat dat was. En zij vertelden hem, dat de bekende Jezus de Nazaréner voorbij ging. En toen hij hoorde, dat het Jezus de Nazaréner was, begon hij te roepen: *“Jezus, Zoon van David, ontferm U over mij”*. Veel mensen en voorbijgangers bestrafden hem, zodat hij zou zwijgen, maar hij riep des te meer: *“Zoon van David, ontferm U over mij”*. Gelukkig hoorde Jezus hem roepen! En Jezus stond stil en beval, dat men hem moest roepen en bij Hem zou brengen. Zij riepen de blinde Bartimeüs, terwijl zij tegen hem zeiden: *“Heb goede moed; sta op; Hij roept u”*. En Bartimeüs wierp zijn mantel af, stond op en kwam tot Jezus. En Jezus vroeg hem: *“Wat wilt u, dat Ik u zal doen?”*. En hij zeide tot Hem: *“Rabboni (d.w.z. Mijn Heer), dat ik mag kunnen zien”*. En Jezus zei tot hem: *“Wordt ziende, ga heen, uw geloof heeft u behouden”*. En meteen kon hij zien en volgde Jezus op den weg, terwijl hij God verheerlijkte. En toen al het volk dit zag, gaven ze aan God de eer. “

Weet u wat zo frappant is? Dat een blinde man, die Jezus nog nóóit had gezien en wellicht Jezus ook nog nooit eerder zelf had horen spreken, tóch Jezus herkende als de Messias, als de Verlosser van Israël. Want hij noemde Jezus: *“Zoon van David”*. Bartimeüs had geweten dat de Messias een afstammeling van de vroegere koning David zou zijn.

De prachtige verhalen die hij de mensen over Jezus had horen vertellen, hadden hun uitwerking niet gemist. Verhalen over Jezus, Die mensen blij maakte, gezinnen en huwelijken herstelde, zieken weer beter maakte en aan demonen gebonden mensen weer vrijmaakte. In die verhalen had Bartimeüs de Messias herkend.

We weten niet of Bartimeüs blind was geboren, danwel op een latere leeftijd blind was geworden, maar één ding weten we nu wel. In zijn vroegere leven moest Bartimeüs hebben gehoord over een Verlosser, Die Israël zou verlossen, maar Die óók de zieken zou genezen en gevangen, gebonden mensen zou vrijmaken. Deze woorden, misschien van zijn moeder of zijn vader, wellicht van familieleden of vrienden, of wellicht van de rabbijn in de synagoge, had hij op een plekje in zijn hart bewaard.

Wist u dat een blinde ter compensatie van het gemis van zijn ogen, héél gevoelig kan worden voor geluid en voor stemnuances? Misschien had hij daarom die woorden herkend als de waarheid en ze bewaard. Misschien heel diep verborgen, maar toch niet zó diep dat hij Jezus niet kon herkennen als de Messias, toen hij van de mensen hoorde dat Hij al die geweldige wonderen deed. Het kan haast niet anders, dat er in zijn hart een intens verlangen was om ooit op een dag Jezus eens te mogen ontmoeten en genezen te worden.

En toen brak onverwacht die dag aan. Onverwacht voor Bartimeüs, maar niet onverwacht voor Jezus, want ik ben er van overtuigd dat Jezus precies wist wáár in Israël zich de mensen bevonden, die met hun hele hart verlangden naar verlossing en genezing. En ik ben er van overtuigd, dat Jezus ze opzocht en Zijn weg zó inrichtte dat Hij hen ook kon ontmoeten.

En toen het geroezemoes van een grote menigte zijn bedelplek naderde, vroeg hij aan de mensen wat er toch aan de hand was. *“Jezus van Nazareth komt voorbij”* was het antwoord. Van de toen volgende reactie van Bartimeüs kunnen we nog heel wat leren!

Onmiddellijk reageerde hij: *“Jezus, Zoon van David, ontferm U over mij”*. En hij liet zich beslist niet de mond snoeren. Hij riep alleen nog maar harder. Wat een positieve reactie!

Broeders en zusters, als een hart écht verlangt naar verlossing, zal het altijd op deze manier reageren.

Wat een impact had die naam “*Zoon van David*” overigens. Onmiddellijk probeerden mensen na het horen van die naam Bartimeüs tot zwijgen te brengen, hetgeen hen gelukkig niet lukte. Wellicht was de reden dat de mensen Bartimeüs tot zwijgen wilden brengen hun angst voor de Romeinen, de bezetters van hun land Israël. Want de naam “*Zoon van David*” werd veel gebruikt in de kringen van het verzet tegen de Romeinse onderdrukkers. Wellicht vonden de omstanders, dat Jezus al genoeg aan Zijn hoofd had en zeker geen tijd zou vrijmaken voor zo’n armzalige blinde bedelaar. We weten het niet.

Maar zoals we vaak kunnen zien in de Evangelieën, was er dus ook nu meteen geestelijke tegenstand. Tegenstand als Jezus in actie zou komen. En zo was het op deze dag in Jericho ook. De geestelijke boze machten moeten hebben aangevoeld, dat Jezus op het punt stond een mens te redden van het eeuwige verderf. En dat kunnen zij niet verdragen. Neen, zij sleuren ons liever mee de onpeilbare duisternis van de hel in.

Maar, geliefde broeders en zusters, gelukkig hoorde Jezus Bartimeüs roepen. En weest u er toch van verzekerd, dat Jezus een ziel die in nood is altijd hoort roepen. Al is er slechts een stille, voor mensen onhoorbare, kreet diep in onze verloren ziel. Dan nóg hóórt Jezus boven het lawaai van een grote menigte mensen uit, die kreet. Dat was immers Zijn missie op aarde. Om deze stille kreten te horen. Hiervoor kwam de Zoon van God immers op aarde. Om verloren zondaren te redden van het eeuwige verderf. En daartoe laat Jezus Zich door niets en niemand en ook niet door het drukke gedoe van mensen afleiden.

En Jezus stond stil en bevál om die in nood roepende ziel bij Hem te brengen. Wat een geweldige waarheid ligt hierin verscholen. Zodrá Jezus die kreet hoorde, werd Hij actief. Maar Hij werd ook resoluut, Hij werd de Meester, omdat Hij wist dat er boze machten op de loer lagen. Jezus gaf met macht een bevel en dat kon Hij ook doen, want Jezus is God, Hij is Meester van alle schepselen. Elke knie zal zich ooit, al dan niet gedwongen, voor Hem moeten buigen. Jezus beval: “*Haal hem op en breng hem bij Mij*”.

En toen gebeurde er iets wonderbaarlijks! Bartimeüs gooide éérst zijn mantel af en ging toen pas naar Jezus. Kleding heeft in de geestelijke taal van de Bijbel (wat toch een geestelijk boek is) altijd de betekenis van onze handel en wandel. Zo ontvangen wij het kleed van gerechtigheid als wij ons in waarheid bekeren en met berouw al onze zonden aan Jezus belijden. Dan zal het Bloed van Jezus dat vergoten werd op het kruis van Golgotha ons reinigen.

Dus wat deed Bartimeüs? Hij gooide die oude mantel van zijn oude, zondige leven weg en hij toonde als het ware hetgeen altijd onder die jas verborgen was geweest aan Jezus. Hij toonde zich aan Jezus als een zondaar, die redding en verlossing van zijn zonden nodig had. Helaas is dit hetgeen veel mensen vaak vergeten. Zij willen genezing van een of andere ziekte ontvangen, maar zij zijn niet bereid om hun zondige leven aan Jezus te tonen en vergeving te vragen.

Nu was het voor Jezus nog maar een koud kunstje om Bartimeüs geheel te genezen. Jezus vroeg: “*Wat wil je dat ik voor je doe?*”. En het antwoord van Bartimeüs was een antwoord vól van geloof, want zijn antwoord luidde: “*Oh, mijn Heer, dat ik toch mag zien*”. Bartimeüs erkende Jezus als zijn Heer. Ook dát moeten wij doen, vóórdát wij met onze wensen bij Jezus komen. Jezus erkennen als onze Heer! In ons hart erkennen dat Hij waarlijk God is en onze Heer en Meester is. Dit erkennen is ook een uiting van geloof, dat Hij zelfs het onmogelijke kan doen.

En het wonder geschiedde, want onmiddellijk werd Bartimeüs genezen. Hij kon weer zien. De vreselijke duisternis verdween en opeens was alles licht. Het stralende licht overspoelde hem. Wat een geweldige blijdschap moet toen zijn hart hebben vervuld. Ik denk dat er onbeschrijflijke emoties door hem heen zijn gegaan. Toen hij zijn Heiland en Heer zag, Die

hem had genezen van blindheid. Zijn Heer, Die ook beslist al zijn zonden zal hebben vergeven. Welk een vreugde toen hij alle mooie dingen zag, bomen, bloemen, mensen. Hij zal hebben gedanst van blijdschap.

En de bijbel zegt dat Bartimeüs nu Jezus volgde en God verheerlijkte. Twee dingen die helaas vaak worden vergeten. Veel mensen ontvangen vergeving van zonden en genezing van hun kwalen, maar ze vergeten om de rest van hun leven Jezus te volgen en te dienen. En ze vergeten zelfs om God alle lof en eer te geven en te danken.

Het grote wonder van Bartimeüs' genezing, zijn grote blijdschap en vooral het feit dat hij God verheerlijkte, werkte zó aanstekelijk dat óók de mensenmenigte God begon te eren en te prijzen. Wellicht waren daar ook die mensen bij, die Bartimeüs eerst hadden willen tegenhouden. Maar nu prezen zij God. En dit is het ultieme doel van Jezus! Namelijk dat onze verlossing van zonden, van ziekten en van andere banden tot gevolg heeft, dat ook andere mensen God gaan eren en naar redding door Jezus op zoek gaan. Dit is Jezus' liefste wens. Dat wij, zodra wij gered zijn, ook aan andere mensen gaan vertellen over Hem.

Er zijn encyclopedieën die verklaren dat Bartimeüs een Griekse naam is en zou betekenen *"zoon van de eerbare, de geëerde, of de hooggeborene"*. Andere encyclopedieën zeggen echter dat deze naam een Aramese oorsprong heeft en daarom betekent *"zoon van de onreine, de onzuivere"*.

Zou het toeval zijn dat men het niet eens is over de betekenis en dat deze betekenissen zó tegengesteld aan elkaar zijn? Of zou dit door God zo zijn geleid? Ik denk wellicht het laatste. Want nu wordt niemand van ons van de redding door Jezus uitgesloten. Al bent u onrein van binnen of door de mensen in uw omgeving verstoten. Al bent u eerbaar en bij de mensen in uw omgeving geliefd. Ook al bent u van hoge afkomst. Ook al komt u uit een "verkeerd" milieu" en bent u van een niet gerespecteerde afkomst. Iederéén mag tot Jezus komen. Want fysiek worden de meesten van ons dan wel niet blind geboren, maar geestelijk zijn wij allemaal wél blind geboren. En het is zó belangrijk dat we ons dit goed realiseren en beseffen. Want dan begint er in ons hart, net als bij Bartimeüs, een verlangen te groeien om ooit te mogen zien.

Ja, broeders en zusters, we zijn allemaal blind, tótdat Jezus onze ogen opent. Dan kunnen we zien, dat wij zondaren zijn die redding nodig hebben. Dan kunnen we zien, dat er een Heiland is, Jezus Christus, Die speciaal naar deze aarde werd gezonden om Zijn leven voor ons te geven en ons te redden van de hel.

Ja, broeders en zusters, als wij ons, net als Bartimeüs, ontdoen van dat uiterlijke jasje waaronder wij zoveel vieze en vaak boze dingen bewaren, dan blijkt dat wij allemaal zondaren zijn, die redding nodig hebben. Redding door Jezus, omdat wij anders voor altijd verloren zijn, voor eeuwig gescheiden van God in de hemel. Belijdt u daarom uw zonden en kom tot Jezus. Zijn hart brandt van liefde om u te ontvangen in Zijn armen. Om u te vergeven en u te genezen. Hij wacht op u. Amen.